

Ressò

novembre 17

**VIOLENCIA NO;
PAU, DRETS HUMANS I DEMOCRACIA**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

En defensa de les institucions i l'autogovern de Catalunya

Les entitats cristianes sotasignades, davant la intervenció acordada pel Govern espanyol sobre l'autogovern de Catalunya:

1. Creiem que com a cristians no podem restar aliens a tot allò que afecta als drets i les llibertats del nostre poble, més enllà de les legítimes opcions polítiques concretes de cadascú. Com ha repetit el papa Francesc als moviments eclesials “No tingueu por de ficar-vos en les grans discussions, en la Política amb majúscula” (Discurs, Papa Francesc, 30 d'abril de 2015).

2. Considerem que la intervenció anunciada sobre l'autogovern de Catalunya és un greu atemptat als principis democràtics i una violació del dret a l'autogovern del poble de Catalunya i de les seves institucions. Les institucions catalanes són anteriors i no deriven de la Constitució espanyola de 1978. El mateix pacte constitucional reconeix el respecte al dret a l'autogovern.

3. Creiem que la destitució del Govern, la intervenció sobre la Generalitat i la limitació legislativa del Parlament de Catalunya suposen pràcticament una suspensió de l'autogovern i atempten contra drets democràtics essencials del poble de Catalunya. Els nostres Bisbes es referien a aquests drets quan, en 1985, afirmaren que les institucions catalanes recuperades donaven resposta a “una realitat nacional afaïçonada al llarg de mil anys d'història” i que “el reconeixement d'una cultura específica catalana expressada, especialment, en la llengua, s'uneix al reconeixement de la pròpia nacionalitat i al del dret a l'autogovern” (Bisbes de Catalunya, “*Arrels Cristianes de Catalunya*”, 1985).

4. Expresssem la nostra profunda decepció perquè les reiterades crides al diàleg no hagin donat cap fruit. Durant els darrers anys des del Govern espanyol s'han ignorat “les legítimes aspiracions del poble català” (Nota, Conferència Episcopal Tarraconense, 12 de maig de 2017). Lamentem que no hagi estat possible “avançar en el camí del diàleg i de l'entesa, del respecte als drets i les institucions i de la no confrontació, ajudant que la nostra societat sigui un espai de germanor, de llibertat i de pau”. (Nota, Conferència Episcopal Tarraconense, 20 de setembre de 2017).

5. Creiem que la manca d'una resposta política a les demandes majoritàries de la societat catalana és el que ha conduït a la greu situació que viu el país, provocant

---

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada: violència no;
pau, drets humans i democràcia

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin

situacions de tensió extrema, i a una preocupant incomprensió entre els diversos pobles de l'Estat Espanyol. Com afirmaren els abats i les abadesses de Catalunya “el moviment polític i social català ha estat sempre immensament i majoritàriament pacífic i voler aturar-lo amb la violència no és mai prou justificable ni prou proporcionat, ni tampoc elimina ni soluciona, sinó que agreuja el problema existent” (Comunicat, Abats i Abadesses de Catalunya, 3 d'octubre de 2017). La intervenció sobre l'autogovern és una passa més que dificulta trobar una sortida, posa en risc la convivència i el consens social i que té unes conseqüències incalculables.

6. Denunciem que s'ha bloquejat qualsevol sortida al conflicte que no signifiqui humiliar l'altre. Per evitar-ho cal iniciar urgentment una negociació política que permeti cercar i acordar una solució duradora a aquest conflicte que sigui justa, democràtica, fraternal i respectuosa dels drets nacionals de Catalunya “a fi d'assolir solucions justes i estables, que fomentin la solidaritat i la fraternitat” (Conferència Episcopal Tarraconense, “*Al servei del nostre poble*”, 2011).

7. Demanem que s'aturin les respostes judicials i les mesures penals que estan patint els representants d'algunes de les principals entitats socials del país. Entitats com Amnistia Internacional han considerat que “la presentació de càrrecs contra Jordi Sánchez i Jordi Cuixart per un delictes greus com és la sedició i la seva presó provisional constitueixen restriccions excessives del seu dret a la llibertat d'expressió i de reunió pacífica” i han demanat a les autoritats “que posin fi immediatament a la seva presó provisional” (Comunicat, Amnistia Internacional a Espanya, 18 d'octubre de 2017) Qualsevol altra acció penal en la mateixa direcció sobre representants socials o polítics és una greu irresponsabilitat.

8. Per tot això, ens comprometem a defensar les institucions catalanes i l'autogovern. Representen els anhels i les aspiracions legítimes de la majoria dels catalans, poble del qual també ens sentim part com a cristians. Com entitats cristianes també ens comprometem a defensar els drets del nostre poble des de les actituds evangèliques del respecte, la comprensió de l'altre, la pau i el no jutjar ni condemnar les persones. La discrepància política no pot afrontar-se des de la rancúnia o amb sentiments de revenja. La pregària i el posar davant de Déu les nostres preocupacions i actituds també ens ajudarà a trobar allò que ens uneix com a comunitat cristiana i a promoure la concòrdia entre nosaltres i les solucions justes que reclamen els greus reptes plantejats.

Justícia i Pau de Catalunya, Grup Sant Jordi de Drets Humans, Federació de Cristians de Catalunya, Escola Pia de Catalunya, Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, Fundació Vedruna Catalunya Educació, Associació Bíblica de Catalunya, Fundació Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, undació Educativa de les Dominiques de l'Anunciata del Pare Coll, Equips de Pastoral de la Política i de la Comunicació, Grup de Juristes Roda Ventura, Agència Cristiana de Notícies Flama, Fundació Dr. Albert Bonet, Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, Germanor Obrera d'Acció Catòlica, Adhesions entitats: grupsantjord@gmail.com

“Feliços els morts que moren en el Senyor”

Avui voldria contrastar l'esperança cristiana amb la realitat de la mort, una realitat que la nostra civilització moderna tendeix a fer desaparèixer. Així, quan arriba la mort, per als qui ens són propers o per a nosaltres mateixos, trobem que no estem preparats, privats també d'un "vocabulari" amb paraules adequades per esbossar el camí al voltant del seu misteri, que sempre existeix. No obstant això els primers signes de la civilització humana han passat per aquest enigma. Podríem dir que l'home ha nascut amb el culte als morts.

Altres civilitzacions, anteriors a la nostra, han tingut el valor de mirar-la a la cara. Era un fet explicat pels vells a les generacions noves, com una realitat ineludible que obligava l'home a viure per quelcom absolut. Diu el salm 90: «Ensenya'ns a comptar els nostres dies per a adquirir la saviesa del cor» (v. 12). Comptant els nostres dies, el cor esdevé savi! Paraules que ens porten a un sa realisme, fent fora els deliris d'omnipotència. Què som nosaltres? Som «gairebé res», diu un altre salm (cf. 88,48); els nostres dies passen molt de pressa: encara que visquéssim cent anys, a la fi ens semblarà que tot ha estat com un alè. Tantes vegades he sentit dir a la gent gran: “La vida m'ha passat com un alè...”.

Així la mort ens posa nua la nostra vida. Ens fa descobrir que els nostres actes d'orgull, de ràbia i d'odi eren vanitat: pura vanitat. Ens sembla lamentable no haver estimat prou i no haver buscat allò que era essencial. I, al contrari, veiem les coses realment bones que hem sembrat: les persones per les quals ens hem sacrificat, i que ara ens donen la mà.

Jesús ha il·luminat el misteri de la nostra mort. Amb el seu comportament, ens autoritza a sentir-nos tristos quan una persona estimada se'ns en va. Ell es va commoure «profundament» davant la tomba de l'amic Llätzer, i «esclatà en llàgrimes» (Jn 11,35). Amb aquesta actitud seva, sentim Jesús molt proper, germà nostre. Ell plorava pel seu amic Llätzer.

I llavors Jesús prega al Pare, font de la vida, i mana a Llätzer que surti fora del sepulcre. I així succeeix. L'esperança cristiana es nodreix d'aquesta actitud que Jesús assumeix contra la mort humana: si està present en la creació, ella és, però una cicatriu que fa malbé el disseny d'amor de Déu, i el Salvador ens en vol guarir.

En altres llocs els evangelis expliquen que un pare té la filla molt malalta, i s'adreça amb fe a Jesús perquè la salví (cf. Mc 5,21-24.35-43). No hi ha figura més

Col·laboracions

commovedora que la d'un pare o una mare amb un fill malalt. I immediatament Jesús se'n va amb aquell home, que es deia Jairo. En algun moment arriba algú de la casa de Jairo i li diu que la nena s'ha mort i que no cal molestar el Mestre. Però Jesús diu a Jairo: «No tinguis por, només cal que tinguis fe!» (Mc 5,36). Jesús sap que aquell home està temptat de reaccionar amb ràbia i desesperació, perquè s'ha mort la filla, i li recomana que mantingui encesa la petita flama que hi ha en el seu cor: la fe. “No tinguis por, només cal que tinguis fe”. “No tinguis por, només cal que mantinguis encesa aquella flama!”. I després, arribats a casa, despertarà la nena de la mort i la tornarà viva als seus estimats.

Jesús ens posa en aquesta “cresta” de la fe. A Marta que plora per la mort del seu germà Llàtzer l'enfronta a la llum d'un dogma: «Jo sóc la resurrecció i la vida; qui creu en mi, encara que es mori, viurà; qui viu i creu en mi, no morirà per sempre. Ho creus això?» (Jn 11,25-26). És el que Jesús repeteix a cadascú de nosaltres, cada vegada que la mort ve a destrossar el teixit de la vida i dels afectes. Tota la nostra existència es juga aquí, entre la vessant de la fe i el precipici de la por. Jesús diu: “Jo no sóc la mort, jo sóc la resurrecció i la vida, ho creus tu això?, tu t'ho creus?”. Nosaltres, que avui som aquí a la Plaça, ho creiem això?

Tots som petits i indefensos davant del misteri de la mort. Però, quina gràcia tenim si en aquell moment tenim guardada en el cor la flama de la fe! Jesús ens donarà la mà, tal com va agafar la mà de la filla de Jairo, i repetirà altra vegada: “Talità kum”, “Nena, aixeca't!” (Mc 5,41). Ens ho dirà a nosaltres, a cada un de nosaltres: “Alça't, aixeca't!”. Us convido, ara a tancar els ulls i a pensar en aquell moment: el de la nostra mort. Que cada un de nosaltres pensi en la pròpia mort, i s'imagini aquell moment que arribarà, quan Jesús ens donarà la mà i ens dirà: “Vine, vine amb mi, aixeca't”. Allà s'acabarà l'esperança i serà la realitat, la realitat de la vida. Penseu-ho bé: Jesús mateix vindrà a cada un de nosaltres i ens donarà la mà, amb la seva tendresa, amb la seva bondat, el seu amor. Que cada un repeteixi en el seu cor la paraula de Jesús: “Aixeca't, vine. Aixeca't, vine. Aixeca't, creix!”.

Aquesta és la nostra esperança davant la mort. Per a qui creu, és una porta que s'obre de bat a bat; per a qui dubta és un raig de llum que filtra una porta que no s'ha tancat completament. Però per a tots nosaltres serà una gràcia, quan aquesta llum, de la trobada amb Jesús, ens il·luminarà.

*Les homilies del papa Francesc
Traducció de Josep M. Torrents
Sauvage*

XIII Trobada Diocesana de Vida Creixent a Sant Ramon

El dimecres 4 d'octubre, el Monestir de Sant Ramon acollí la "13a Trobada Diocesana de Vida Creixent del Bisbat de Solsona", en la qual hi participà un grup de més de dues-centes persones arribades de moltes poblacions de la diòcesi de Solsona.

Aquesta fou presidida pel bisbe Mons. Xavier Novell i Gomà, acompanyat del president diocesà de Vida Creixent, Vicenç Quinquilla, el president Interdiocesà de Catalunya, Balears i Principat d'Andorra, Sergi Òliba; l'alcalde de Sant Ramon, Aleix Buchaca; el nou Consiliari diocesà, Mn. Lluís Grifell; i el Prior del convent mercedari P. Francisco Marín.

La jornada començà al Santuari de Sant Ramon dels Pares Mercedaris on els grups compartiren al claustre

un esmorzar de germanor de coca i xocolata.

En l'acte de presentació Vicenç Quinquilla mostrà l'agraïment als mercedaris i també a Mn. Miquel Venque fins ara Consiliari de Vida Creixent. L'alcalde Buchaca donà la benvinguda i felicità les tasques del moviment cristià. Després d'una pregària dirigida per Mn. Grifell en la festa de Sant Francesc d'Asís, Sergi Òliba assenyala els objectius i treballs actius de Vida Creixent com a transmissors de la fe.

Es continuà amb l'Assemblea general anual de Vida Creixent, Moviment Cristià de Gent Gran, presidida per Quinquilla, remarcant les actives tasques dels grups del bisbat solsoní. Llegí la memòria Maria Teresa Torres

Col·laboracions

detallant les activitats del curs indicant que actualment són 29 els grups amb 420 membres participants dins la diòcesis, aprovant-se també el balanç econòmic.

Seguí una conferència del bisbe Xavier Novell, fent una detallada anàlisi de l'actual i difícil problemàtica que ara té plantejada l'Església solsonina. Així remarcà com a novetat important tenir el somni per aconseguir unes fites en deu anys, i així "construir una diòcesi nova al servei d'unes comunitats parroquials evangelitzadores, plenes de vida, joioses i valentes". Com digué, tot això suposa prioritzar aquelles parròquies que tenen més possibilitats de ser missioneres, amb una sèrie de canvis per estimular i enamorar al màxim possible de gent.

El mercedari Joaquim Millan explicà la història de Sant Ramon i del seu mausoleu i capelles i, tot seguit, feu entrada solemne a l'església de Sant

Ramon la Verge de Fàtima Pelegrina tancant així la visita a parròquies del bisbat per marxar cap a Barcelona. Després s'oficià una missa concelebrada presidida pel bisbe Xavier Novell, acompanyat del Consiliari M. Lluís Grifell; el Vicari General i rector de Tàrraga, Mn. Josep Maria Vilaseca; el Prior Francisco Marín, i altres preveres del bisbat i religiosos mercedaris. Feren les pregàries i ofrenes varis membres de Vida Creixent, acabant-se amb la veneració de la Mare de Déu de Fátima i entonant-se l'Himne de Vida Creixent i l'Ave de Fátima, mentre en mig d'aplaudiments sortia la imatge de la Verge del temple. Es tancà la XIII Trobada amb un animat dinar de germanor a l'establiment de *Els Comdals* amb pastís commemoratiu, cant de l'Hora dels Adéus i la foto de família.

Josep Castellà

Criminalitzar col·lectius

Em pregunto, no sense preocupació, si vivim avui i aquí una guerra en modalitat encoberta. Alvin i Heidi Toffler escriuen sobre les guerres del futur: «La humanitat no està penetrant en l'era de la geoeconomia sinó en la de la geoinformació.»

L'era de la geoeconomia s'estableix sobre dos factors: l'econòmic i el militar. La geoinformació s'estableix sobre el paper dels coneixements: ciència, tecnologia, cultura, religió... Potser vivim cavalcant entre totes dues eres. Avui la batalla informativa és clau. Els arguments no es basen en la veritat, sinó en la mentida. Busquen l'impacte emocional, caldo de cultiu perillós per a les relacions socials. En els últims dies, s'ha disparat una criminalització de tres col·lectius, que no augura res de bo. Es tracta dels Mossos, dels metges i dels mestres.

Primer, els Mossos. Aquest col·lectiu pateix atacs informatius per terra, mar i aire. El tret de sortida el va marcar l'atemptat de la Rambla. Quan gairebé no havia passat ni una hora, un tuit d'un director d'un diari revelava una exclusiva segons la qual la CIA havia advertit els Mossos del risc d'atemptat. Era una informació falsa. La intervenció dels Mossos es va valorar internacionalment com un èxit per la seva eficàcia, però el virus de l'acusació i del dubte causava estralls. Els atacs es van intensificar per la protecció del registre que es va efectuar al Departament d'Economia i, després, per la jornada de l'1-O. El major Trapero és al punt de mira. Condemnar-lo seria culminar la jugada mestra.

Segon, els metges. En una manifestació, el ball de xifres es va mostrar de la (des)informació. Amb motiu de la jornada electoral del referèndum, el Col·legi de Metges de Catalunya va certificar que la xifra de ferits, a causa de la intervenció de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional en aquesta jornada, va pujar a 893. Mitjans informatius afins a l'Estat, polítics de determinats partits, etc., van negar la xifra, en van donar una altra de molt menor i van acusar els metges per proporcionar aquestes xifres. El col·lectiu de metges en el punt de mira. Han patit en carn pròpia: «Els hem destrossat el sistema sanitari.» Ara defensen la seva professionalitat, per la raó que són atacats sense escrúpols.

Tercera, els mestres. A Europa sempre han valorat el sistema d'immersió lingüística català per afavorir l'enfortiment de la comunitat social. Es va crear un partit amb l'objectiu prioritari de llançar míssils a aquesta línia de flotació i generar divisions. Les acusacions actualment plouen amb intensitat: adoctrinament, foment de l'odi, etc. La mentida campa per tot arreu. Fins i tot un ministre afirma a la televisió francesa que no s'ensenya castellà. Si fins i tot a la sèrie Merlí hi ha un professor d'aquesta matèria. L'escola mereix un respecte més gran. Els atacs són tan falsos com despietats. Encara ressona al Parlament la frase de Wert.

Es criminalitzen aquests col·lectius, sobretot el primer i el tercer, per justificar una intervenció posterior? Ho sabrem aviat.

Lluís Serra

No vull ser un vell vençut

Avui, no tenia masses ganes d'escriure la meva petita reflexió diària. Em sentia buit, sense alè vital per embastar paraules capaces d'anunciar les meves esperances. Caminava sota la pluja sense ganes de trobar esguard. Estic dolgut i cansat de tanta estupidesa de l'Estat espanyol. El seus governants i les forces polítiques que li donen suport són insolents i no s'avenen a raons. Tenen fets els veredictes sense escoltar els testimonis. Les seves sentències estan ja escrites, no per jutges d'ofici, sinó per polítics manipuladors d'odis engegats. No cerquen el diàleg sinó la humiliació dels catalans que no són com ells. Exposen lladrucs estèrils d'idees amb ulls sanguinolents de por. Bramen venjança i prostitueixen el país que els ha vist néixer. Han vestit Espanya amb les pitjors camises blaves arnades de vells records de dictadures. Mentrestant, molts catalans transitem cap la incertesa sense saber que ens espera al darrera de la foscor o després del telenotícies. No sóc cap heroi, sóc més covard que valent, però vull poder explicar-li algun dia al meu net que no vaig perdre la dignitat fins i tot en els moments més difícils. De nou, he trobat consol en paraules poètiques. Agraixo l'encert

d'un amic en enviar-me uns fragments del salm 10 (9B). Belles paraules que aporten ales a l'esperança per suportar l'espessor del moment. No vull ser un vell vençut, per això elevo en la nit un cant a crits.

Com és, Senyor, que us quedeu tan lluny, que us amagueu als moments de desgràcia?

L'impiu, insolent, persegueix el desvalgut, se n'apodera amb les intrigues que trama.

I tota hora la intriga vicia els seus camins.

Pensa en el seu cor: "Déu se n'oblida, aparta els ulls i no veu res".

Té la boca plena de malediccions, d'enganys i violència; amaga sota la llengua conjurs i malefícis.

Es posa a l'aguait a l'entrada del poble per assassinar d'amagat l'innocent.

Alceu-vos, Senyor, esteneu la mà, no us oblideu de l'indefens.

Senyor, desarmeu el dolent, que respongui de la seva impietat.

Heu sentit, Senyor, el desig de l'indefens: enfortiu el seu cor, escolteu-lo, per fer justícia al pobre i a l'orfe, que mai més no els faci por l'home que és terra

Jordi López Camps

Aturar-se. Cicle A. Se'ns demanarà comptes

Que en té de valor una bona esposa! -diu el llibre dels Proverbis, de la Bíblia-. És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en traurà.

Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents.

L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix. L'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis davant de tot el poble.

Déu és accionista de la nostra empresa, del bo de la vida amb totes les possibilitats -moltes o poques- per al rendiment personal i en profit dels altres. Així ens ho ensenya la Dona ben plantada dels Proverbis.

La vida és una fortuna, un do gratuït. I és ben nostre. Què en farem? N'hi ha de ganduls que tenen por de l'amo, i l'amaguen sota el matalàs. I n'hi ha que tenen iniciatives, i lluitant contra tot risc, dupliquen els "quilos" rebuts.

Però, com que sap que n'ha de passar comptes, no fa col·lecció de bitllets, sinó que els fa treballar.

No n'hi ha prou de no malgastar, de no fer ni bé, ni mal. L'omissió i la negligència també és culpable. Som col·laboradors del Creador.

"Dios tambien anda entre pucheros".

Mn. Pere - diaca

Fins al 31 de desembre es pot veure a CaixaForum l'exposició dedicada al pintor i publicista Andy Warhol.

L'exposició es subtitula *L'art mecànic*, i subratlla l'especial interès de Warhol per incorporar innovacions industrials i tècniques, en la seva producció artística.

Al voltant de l'exposició s'han programat conferències i pel·lícules. Desafortunadament les conferències ja han tingut lloc al setembre i octubre. Les pel·lícules, programades per a novembre i desembre, encara es poden gaudir. El cicle tindrà lloc els dilluns a les 19 hores. Tracten sobre personatges i llocs que l'autor ha plasmat en les seves obres. Són les següents:

- **Jackie.** EEUU. Pablo Larrain. 2016, 95' VOSE.. 6 de novembre
- **Nico Icon.** Alemanya. Susanne Offeringer. 1995. 75'. VOSE 13 novembre
- **Berlín.** EEUU. Julian Shnabel-2007. 80' VOSE 27 novembre
- **Impressions de la Haute Mongolie.** Alemanya. Salvador Dalí i José Montes-Baquer. 1975. 70'. VOSC 4 desembre
- **Le testament d'Orphée.** França Jean Cocteau. 1960. 83'. VOSE 11 de desembre

Andy Warhol va viure entre 1928 i 1987. Va començar com un jove,

però ja reconegut, dissenyador gràfic novaiorquès i cap als vuitanta era ja una celebrada figura mundial i un mite icònic de l'art pop.

Situat en un entorn urbà, Warhol reinventa el "paisatge" que envolta la societat nord-americana. En lloc de la naturalesa, els carrers d'una ciutat són la quotidianitat i s'omplen, a l'altura dels ulls humans, de botigues i aparadors que atrapen amb la seva publicitat. Els comerços d'objectes de la vida quotidiana criden des dels diaris a una societat que mira a aquests objectes com peribles i es veu llançada al consumisme. Warhol es dirigeix a una població que tot ho compra, per a la qual tot i tots tenen el seu preu. N'adonen la sèrie de quadres, litografies i fotogrames d'artistes (Marilyn), polítics (Mao), i la seva especial evolució de si mateix com a icona i producte d'art. Gairebé tan exhibicionista com Dalí i amb el mateix olfacte per fer diners.

Hi ha moltes coses en l'exposició de contemplar poc a poc i sense pressa ja que és atraient i no molt llarga. Val la pena, com un exemple de l'evolució de l'art i de la societat del segle XX. I sempre ens deixarà enlluernats el seu particular ús del color. A mi em segueix semblant fascinant.

PD. Recordo que els usuaris de la Caixa tenen entrada gratuïta. Les pel·lícules tenen un preu de 4 € que per als usuaris és del 50%.

Agenda 2017

Novembre

Dijous 2: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema III – LA PAU INTERIOR DEPÈN D'UN MATEIX (PAU)

Desembre

Dijous 14: Reunió d'animadors.
A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema IV – ENCORATJATS DAVANT LES DIFICULTATS (CREIXEMENT)
Celebració del Nadal.

Agenda 2018

Gener

Dijous 11: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema V – ON TROBAR LA FELICITAT? (FELICITAT)

Aquests llibres, són un recull de “reflexions”, dels Evangelis de Sant Mateu, any litúrgic A, de Sant Marc, any litúrgic B, i de Sant Lluc, any litúrgic C. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a dijous en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq.- Barcelona - 08011

Febrer

Divendres 2: Celebració de la Candelera
Simeó i Anna patrons de Vida Creixent.
Basílica Sant Josep Oriol. Matí.

Dijous 8: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema VI – LA JOIA DE COMPARTIR (COMPARTIR)

**TEMARI DEL
CURS 2017-2018,
“PRIMAVERA EN
LA TARDOR DE LA
VIDA”, DE MN.
JUAN MANUEL
BAJO
LLAURADÓ**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN